

призначено для узагальнення інформації про наявність і рух належних підприємству запасів сировини і матеріалів [2]. Підходи до відображення інформації у фінансовій звітності про виробничі запаси за НП(С)БО близькі до вимог МСФЗ. Але незначні відмінності, незважаючи на спільність підходів до обліку запасів, їх показники в звітності, складеної за національними і міжнародними стандартами, будуть відрізнятися.

Список використаних інформаційних джерел

1. Запаси : Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9, затверджене Наказом Міністерства фінансів України № 246 від 20.10.1999 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0860-99>
2. Дубовая В.В. Відображення запасів у фінансовій звітності підприємств України за міжнародними стандартами [Електронний ресурс]. / О.О. Шовкопляс, В.В. Дубовая // Науковий вісник ПНТУ імені Юрія Кондратюка «Економіка і регіон». – № 4. – 2013. – Режим доступу: file:///C:/Users/User/Downloads/econrig_2013_4_25.pdf

УДК 657

Жадан О.В.

аспірант

напрям підготовки «Гроші, фінанси і кредит»

Науково-дослідний фінансовий

інститут Державної навчально-наукової установи

«Академія фінансового управління»

м. Київ, Україна

ВІДПОВІДНІСТЬ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ПРО ВИКОНАННЯ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ МІЖНАРОДНИМ СТАНДАРТАМ

На сьогоднішній день становлення та розвиток системи бухгалтерського обліку та фінансової звітності відбувається в рамках Стратегії реформування системи управління державними фінансами на 2017–2020 роки [1], завданнями якої у даному напрямі є: актуалізація стратегії реформування бухгалтерського обліку у державному секторі; підготовка бази для подальшого впровадження національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку; забезпечення повного висвітлення у фінансовій звітності інформації про використання бюджетних коштів. Національні стандарти бухгалтерського обліку та фінансової звітності приведено у відповідність із міжнародними стандартами, проте при їх порівнянні мають місце деякі розбіжності, які необхідно усувати задля того, щоб наблизити національні вимоги складання фінансової звітності до міжнародних.

Аналіз наукових розробок свідчить про інтерес учених, зокрема, Атамаса П. Й., Джоги Р. Т., Калюги Є. В., Ловінської Л. Г., Єфименко Т. І., Свірко С. В., Чечуліної О. О. й інших, до проблеми виявлення й усунення

розбіжностей між національними стандартами бухгалтерського обліку та звітності й міжнародними. Проте, незважаючи на суттєвий внесок учених у розвиток теорії і практики бухгалтерського обліку та фінансової звітності державного сектора, питання гармонізації фінансової звітності про виконання місцевих бюджетів є недостатньо дослідженими. Фінансова звітність про виконання державного та місцевих бюджетів України відображає фінансове становище, результати діяльності та рух грошових коштів бюджетів. Форми фінансової та бюджетної звітності про виконання бюджету місцевих бюджетів затверджено наказом Міністерства фінансів України від 30.01.2012 р. № 60 «Про організацію роботи зі складання Державною казначейською службою України звітності про виконання місцевих бюджетів» (надалі – наказ № 60) [2], а Інструкцію про складання органами Державної казначейської служби України фінансової та бюджетної звітності про виконання місцевих бюджетів – наказом Державної казначейської служби України від 08.02.2012 р. № 49 (надалі – наказ № 49) [3]. Одночасно із наказом № 60 [2] у державному секторі діє Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 101 «Подання фінансової звітності» (надалі – Н(П)СБО 101) [4], відповідно до вимог якого розпорядники бюджетних коштів складають фінансову звітність по своїй установі. Натомість дані їх звітів не включаються до даних фінансової звітності про виконання місцевих бюджетів органів Державної казначейської служби України відповідно до наказу № 60.

Для приведення методики складання фінансової звітності в державному секторі до єдиних вимог зробимо порівняння структури Звіту про фінансовий стан (баланс) (ф. № 1мб), що складається відповідно до наказу № 60, і Балансу (форма № 1-дс), що складається згідно з Н(П)СБО 101 [4] (табл. 1).

Таблиця 1

Порівняння структури Звіту про фінансовий стан (баланс) (ф. № 1мб) і Балансу (форма № 1-дс)

Найменування показника	Наказ № 60	Н(П)СБО 101	Запропоновано автором
Актив	+	+	Класифікувати активи та пасиви у Балансі відповідно до вимог Н(П)СБО 101
Нефінансові активи		+	
Фінансові активи		+	
Витрати майбутніх періодів		+	
Активи	+		
Розрахунки	+		
Пасив	+	+	
Власний капітал та фінансовий результат		+	
Зобов'язання		+	
Забезпечення		+	
Доходи майбутніх періодів		+	
Зобов'язання	+		
Кошти бюджетів та розпорядників бюджетних коштів	+		
Розрахунки	+		

Примітка: складено на підставі даних [2] і [4]

Із таблиці 1 видно, що структура Балансу (форма № 1-дс) відповідно до Н(П)СБО 101 [4] значно відрізняється від структури Звіту про фінансовий стан (баланс) (ф. № 1мб) за наказом № 60 [2].

Для заповнення активу Балансу за формою № 1-дс із Плану рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі [5] використовуються клас 1 «Нефінансові активи» та клас 2 «Фінансові активи»; для заповнення пасиву цієї ж форми – клас 5 «Капітал та фінансовий результат» і клас 6 «Зобов'язання».

Розділ «Актив» Звіту про фінансовий стан (баланс) (ф. № 1мб) містить такі підрозділи: активи та розрахунки. Розділ «Актив» Балансу (форма № 1-дс) поділяється на нефінансові, фінансові активи та витрати майбутніх періодів.

Розділ «Пасив» Звіту про фінансовий стан (баланс) (ф. № 1мб) складається з трьох основних розділів: зобов'язання, кошти бюджетів та розпорядників бюджетних коштів і розрахунки. Пасив Балансу (форма № 1-дс) поділяється на: власний капітал та фінансовий результат; зобов'язання; забезпечення; доходи майбутніх періодів.

Тобто, структура Звіту про фінансовий стан (баланс) (ф. № 1мб) суттєво відрізняється від Балансу (форма № 1-дс).

Вважаємо за необхідне запропонувати для складання розпорядниками бюджетних коштів та органами Державної казначейської служби України фінансової звітності про виконання місцевих бюджетів, зокрема Звіту про фінансовий стан (баланс), використання єдиних форм звітності, визначених Н(П)СБО 101 [4]. Це дасть змогу систематизувати й усунути розбіжності між методиками складання звітності про виконання місцевих бюджетів відповідно до національних і міжнародних стандартів, а також підвищить якість звітних даних.

Список використаних інформаційних джерел

1. Стратегія реформування системи управління державними фінансами на 2017–2020 роки : схвал. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 08.02.2017 р. № 142-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/142-2017-%D1%80/page>.

2. Про організацію роботи зі складання Державною казначейською службою України звітності про виконання місцевих бюджетів : затв. наказом Міністерства фінансів України від 30.01.2012 р. № 60 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.treasury.gov.ua/main/uk/publish/category/215068>.

3. Щодо організації роботи органів Державної казначейської служби України з складання звітності про виконання місцевих бюджетів : затв. наказом Державної казначейської служби України від 08.02.2012 р. № 49 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.treasury.gov.ua/main/uk/publish/category/215068>.

4. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 101 «Подання фінансової звітності» : затв. наказом Міністерства фінансів України від 28.12.2009 р. № 1541, зареєстрованим у

Міністерстві юстиції України 28 січня 2010 р. за № 103/17398 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0103-10>.

5. План рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі : затв. наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2013 р. № 1203, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 25 січня 2014 р. за № 161/24938 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://buhgalter.com.ua/dovidnik/plan-rahunkiv/plan-rahunkiv-buhgalterskogo-obliku-v-derzhavnomu-sektori/>.

УДК 330

Коваль І.Ф.

аспірант

*Напрямок підготовки «Проблеми гармонізації
фінансової звітності в Україні*

з Міжнародними стандартами»

ДННУ «Академія фінансового управління»

м. Київ, Україна

Гайдай М.Г.

к.е.н., доцент

завідувач відділу методології бухгалтерського обліку

науковий керівник

ДННУ «Академія фінансового управління»

м. Київ, Україна

ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ МСФЗ В УКРАЇНІ

Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФО) - це правила, встановлюють вимоги до визнання, оцінки якості та розкриття фінансово-господарських операцій упорядкування фінансових звітів компаній в усьому світі. Стандарти фінансової звітності забезпечують порівнянність бухгалтерської документації між компаніями в загальносвітовому масштабі, і навіть є умовою доступності звітної інформації для зовнішніх користувачів.

Історично в кожній країні складались власні стандарти обліку та звітності, які відповідали в першу чергу вимогам, що висувалися до звітності її основними користувачами. Однак, з розвитком міжнародної торгівлі, появою багатонаціональних компаній і глобалізацією ринку капіталу, виникла потреба в гармонізації фінансової звітності компаній різних країн. Тому було необхідно, щоб всі компанії незалежно від національної приналежності однаково формували та розкривали: поточний фінансовий стан (баланс); фінансові результати (звіт про прибутки та витрати); динаміку фінансового стану (звіт про рух капіталу і грошових коштів). Така стандартизація сприяє підвищенню ефективності світового ринку, зниженню витрат на фінансування діяльності компаній на зовнішніх ринках, спрощенню процесу розміщення акцій та випуску боргових зобов'язань.